

Csukát fog, ha leteszi a focicsukát

Nőgy, szemőlyre szabott kőrdősre felelnek KElmEnhEzEt l Tiszaadonyig

■ Mekkora kihívást jelent megfelelni a civil életben a „majdnem vezetői” pozíciónak?

A kálmánházi *Bulátkó Csaba* négy esztendeje tagja a megyei keretnek, és csak kevesen tudják róla, hogy mivel foglalkozik hétközben:

– A Nyíregyházi Főiskola napkori tanegazdaságának vagyok a telepvezető-helyettese. Agrármérnöki diplomámmal ez az első munkahelyem, ahol jól érzem magam. Nálunk végzik az állattenyésztési, kertészeti és növénytermesztési főiskolai gyakorlatukat a hallgatók. Az oktatás alatt megismerhetik a sertés-, a ló- és a juhtartás fortélyait. Ami pedig a játévezetést illeti: idén levezethettem az első megyei másodosztályú mérkőzésemet, a Kemece–Bököny találkozón mutatkoztam be.

■ Milyen halak akadtak eddig a horgára?

A géberjéni *Szikora László* munkahelyének a neve, a Horgásztanyaként ismert vendéglátóipari egység sejteti, hogy mi lehet a hobbija:

– Általában a Holt-Szamos partján úzom az ipart, de gyakran előfordul, hogy bemerészkedem, és csónakból horgászok. Több mint harminc éve ez a szenvedélyem, annak idején Császárszálláson szereztem az első élményeket. Géberjébe sűrűn járnak horgászni Mátészalkáról és Nagyecsedről

is, nyáron pontyot, amurt és kárászt, ősszel harcsát, csukát és süllőt fogunk. S ha kapás van, akkor szívesen el is készítem a halat. Akkor sem esünk kétségbe, ha meghűsul a horgászat, legfeljebb slambucot főzök. Főleg egyedül szeretek pecáználni, a csend kifejezetten megnyugtat. Amurból kilenc és fél kilós, süllőből és csukából öt kilós volt eddig a legnagyobb példány, ami a horgomra akadt.

■ Hogyan éli meg a sérelmeket, milyen a konfliktustűrő képessége?

A nyírteleki *Labancz András* sok csata részese volt már a futballpályákon, 56 évesen is hétről

hétre járja a megyét. Több olyan eset fordult elő, ami után a fegyelmi bizottság előtt kellett megvédenie az igazát:

– Koromnál fogva is higgadt vagyok, kiegyensúlyozottnak ítélem meg az életem. Könnyen tűröm a szokásos megjegyzéseket a pályákon, ám az nagyon bánt, ha jogtalanul sértegetnek. Huszonhét évig voltam hivatásos katona, hozzászóltam az alá- és fölérendeltségi viszonyhoz. Tudomásul kell venni, hogy mit szabad tenni, és mi az, amit szükséges szankcionálni. Meg kell találni a kompromisszumok lehetőségét. Nyugdíjasként gépkocsi-szakoktatóként dolgozom, nagyon elfoglalt vagyok. A bajnokokon mindezt félreleteszem, csak a pályán történtekekre koncentrálok.

■ Mit könnyebb vezetni: autóbustot vagy futballmeccset?

A tiszaadonyi *Tóth Miklós* 1978 óta áll a Szabolcs Volán alkalmazásában. A Nyíregyháza-Vásárosnamény útvonalon jóformán az összes keresztződést, bokrot ismeri, és a naményi körzet is a kisujjában van. Tizenhárom évig teherautót vezetett, de az elmúlt években újra busszal járja a környéket. Hétfőtől vasárnapig vezet: hétközben a volánnál, hétvége a futballpályán igyekszik helyt állni:

– Ennyi év után azt kell, hogy mondjam: mindkét helyen meg kell felelni az elvárásoknak, de valamennyire könnyebb autóbustot vezetni, mégpedig a nagyobb rutin miatt. Mind-egyik komoly összpontosítást igényel. Persze, az elmúlt négy év alatt a pályán is megedződtem, érdemes volt annak idején szomszédom, Kocsis Zsolt javaslatára letennem a játévezetői vizsgát. Ő azóta is támogat, tanácsokat ad, és hogy egy másik oldalról is gyakoroljam a labdarúgást, baráti társasággal focizunk a vásárosnaményi kispályás bajnokságban.

Ita és szerkesztette: L. Tth Lajos • Lapmendezser: Takács Attila • Közölt: Tth Imre nyomda, Nyírtelek

PIROSLAP

A Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei Labdarúgó Szövetség Játévezetői Bizottságának időszak kiadványa

III. évfolyam, 2. szám
2005. december

Gyümölcsök az Aranyalmában

Hogy múlik az idő! Mintha ma lett volna a tavalyi bál Napkoron. Aztán hirtelen elröppent egy év, és újra elérkezett az évzáró rendezvény ideje. A kellemes tapasztalatok miatt úgy döntöttünk, hogy ezúttal is az Aranyalma Étteremben aratjuk le a megszolgált munka gyümölcseit. Én ugyanis úgy gondolom, hogy összességében nem a játévezetők kritizálásáról volt hangos a megye, néhány kivételtől eltekintve nyugodt mederben folyt a bajnokság mindegyik osztályban. Az NB III-tól a megyei negyedosztályig hatalmas erőket kellett megmozgatniuk a küldöknök hétről hétre, az igyekeztük sokszor elsikkad, pedig tényleg sokat áldoznak a hobbiukért. Mint ahogy előtérbe kell hozni olykor a háteret, azokat a családtagokat, akik rengeteget túrnak hét vége, amikor a család fő passziójának hódol. Számunkra továbbra is az a cél, hogy a létszám fenntartásával a minőségi munkára összpontosítsunk. Fájdalmas tény: lecsökkent az országos kerettagjaink száma, arra kell törekednünk, hogy belátható időn belül újra legyen a jelenleginél több játévezetőnk, asszisztensünk az országos vérkeringésben. Szeretném, ha tavasszal az eddig tapasztalható alázattal tevékenykednének a megyebeli kollégák. Remélem, továbbra is a csapatokról szól majd a bajnokság. Ezúton kívánok minden játévezetőnek és családtagjának kellemes karácsonyi ünnepet, valamint boldog új esztendőt!

Hajdó Attila,
a Szabolcs-Szatmár-Bereg
Megyei Labdarúgó Szövetség
Játévezetői Bizottságának elnöke

■ Kristóf Zoltánnak örömes volt futnia, elsőkötört cölba Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében az v JÉ-tökvezetője vÉlasztáson

Kerecsi Antal:
nagy játévezetői
Kiskell b l

Az izsáki
sárfőrtől a
Karib-tenger kökjöig

Numero a rács alatt, avagy ne bántsátok a feketerigót!

Szab Lajos multidőzi sorozata

A kiváló játékvezető, Zolt István sajnos, már nincs közöttünk. Három világbajnokságon (1954, 1958, 1966) bíraskodott. Harminc éve mesélte el a nem éppen mindennapi esetet:

„Olaszország, Európa-bajnokság, 1968. Nápoly, 40 fok, 80 ezer fanatikus: Szovjetunió–Olaszország. A hosszabbítás után döntetlen, következik a sorsolás. Ezt az öltözöben csinálják, akik akarják. Én és a két partjelző, anélkül, hogy összebeszelnénk, puff, be a zuhany alá. Kurt Tschentscher Mannheimból, Van Ravens Rotterdamból, én meg a VIII. kerületből. Nekünk elég volt a százhusz perc gyilkos irama, a most következő mérzőmunkában már nem óhajtottunk részt venni. Az UEFA-ellenőr, a spanyol Pujol sétál be az öltözőbe, minket nem lát, érzi, hogy ő lesz az ítéletvégrehajtó. A szovjet Sesztyernyev merő víz, lerogy egy padra. Facchetti, az olasz csapat kapitánya hullafáradtan melleszkad. Odakinn öröngenek. Aztán végzünk a fürdőszel,

felöltözünk, és várunk. Pujol elővesz egy pesetát, a szovjetek tiltakoznak, aztán egy féldollárra vált, a reakció ugyanaz. Van Ravens jelentkezik egy guldennel. Ez már jól Pujol elkezd. Először Sesztyernyev behunyt szemmel rábök a pénzre: „Numero”. Pujol nagyon tagoltan mondja: „Facchetti corona”. A pénzt a tenyerébe zárja, meglóbálja, és felpörgeti a levegőbe. A pénzdarab, mint a villám, ugrik egyet, koppan, és begurul a zuhanyozó farácsa alá. Kezdhettek előlről. Van Ravensnek még egy guldenjébe kerül. Pujol feldobja, és a pénzdarab ezúttal engedelmesen megáll a kör közepén. Mind a hatan leguggolunk a földre, és Facchetti felkiált: „Corona!” Ez a hang ömlik ki a játékvezetői öltöző pici ablakán. A nyolcvanezer fanatikus meghallja, és abban a pillanatban a stadion és Olaszország egyetlen diadalüvöltéssé válik: „CORONA!!!”

Mikor a kocsinak előáll, visszamegyek az öltözőben felejtett táskáért. Nem véletlenül. Felemelem a zuhanyozó rácsát, és megkeresem az első guldent. Nem corona volt...”

Miért vonul vissza Kósa Tibor a játékvezetéstől?

Még csak 38 esztendő, de úgy érzi, jobb, ha abbahagyja. Kósa Tibor eldöntötte: két évztind után hátat fordít a játékvezetésnek.

– Márciusban lesz húsz éve, hogy ráléptem a játékvezetés rögös útjára. A legelső szinttől kezdtem, és eljutottam a megyei első osztályig. Sok barátot, ismerőst szerez-

tem, rengeteg élmény ért, és most jutottam el oda, amikor úgy érzem: túl monoton ez így már nekem, nincs semmi, ami motiváljon... Ezért az a legszerencsésebb, ha félreállok. Nagyon fiatalon kezdtem el, a koromnál fogva eleinte nehéz

volt magam elfogadtatni. Bajnokság idején jóformán se szombaton, se vasárnap nem látott sokat a család, a jövőben több idő jut rájuk. Egy kis pihenés nem árt, ugyanakkor elképzelhető, hogy később hiányozni fog a játékvezetés. Jelenleg MTZ alkatrészt kis- és nagykereskedésben dolgozom raktárvezetőként, a futballról pedig sok szép emléket fogok elraktározni.

Ritka a közös vasárnapi ebéd

Kiss Lajoséknál nagy valószínűséggel ritkán ebédel együtt vasárnap a család. A játékvezetőből lett NB III-as ellenőr épp úgy elfoglalt, mint Gábor fia, aki a megyei másodosztályban első helyezett Kemece csapatában játszik (mellesleg vizsgázott játékvezető).

– Nálunk régóta a foci körül forog minden – nyugtatja meg a kétkedőket Kiss Lajosné. – Amikor megismerkedtem Lajossal, akkor még játszott, később a fiam is ezt a sportágat választotta. Utána jött a képbe a játékvezetés, de a lényeg nem változott: mindkettőjüknek adott a hét végi programjuk. Már hozzászóltam,

hogy gyakran szombaton kell főzni vasárnapra, ugyanis a vasárnap délelőtt a pakolásról szól. Amióta Lajos ellenőr, egyszer kísértem el Nagydobosra, de különösebben nem hozott lázba az élmény.

A fiam meccseit gyakrabban látom, ott legalább van kiért szorítani. Persze, az utóbbi időben erre keve-

Az Év Játékvezetője: Kristán Zoltán

Harminchárom évesen ért a csúcsra **Kristán Zoltán**. A beregszászi születésű, Tiszaszalkán élő pedagógus 35 megyei első osztályú és 18 NB III-as vezetett mérkőzéssel a háta mögött kapta meg az Év Játékvezetője elismerést a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Labdarúgó Szövetség Játékvezetői Bizottsága elnökségének döntése értelmében.

– Barátommal olvastuk az újsághirdetést 1998-ban, és nagyon jól tettük, hogy jelentkezünk. A hét év során rengeteg hasznos impulzus ért, sok tapasztalatot szereztem, kibővült a baráti köröm. „Odaát” a harmadosztályban futbaloztam, a szegedi egyetemi évek alatt (ahol történelem-nép-

raj szakon végeztem) a helyi Dózsával játszottam két évig az NB III-ban, majd visszatérve Olcsván és Tiszaszalkán szerepeltem a megyei másodosztályban. Emlékszem az osztályváltásaimra játékvezetőként: a megyei másodosztályban a Gyulaháza–Pusztadobos, a megyei első osztályban a Nyírlugos–Nagyhalász, az NB III-ban a Hajdúböszörmény–Hajdúdorog mérkőzésen mutatkoztam be. Kollégaként Kocsis Zoltóttól és Fácska Ottóttól tanultam sokat. Ha a zsúfolt focinaptárban van egy kis szabad idő, akkor visszahúz a szívem a gyökerekhez, a baráti társasággal családdal együtt veszünk részt egy egyhetes kárpátaljai „túlélő táborban”. Ami pedig a túlélést illeti: idén augusztus 23-án másodosztályban születtem, egy közlekedési baleset után levontam a tanulságokat.

A megye utánpótlás-játékvezetője: Vitkai Elemér

Pontosan negyedszázados játékos-pályafutásra tekinthet vissza **Vitkai Elemér**, aki Ubrankovics Mihály edző kezei alatt hat alkalommal az NB I-ben is szerepelt kapusként, és futball és futsal élvonalban újrinyegyházi színekben. A futballtól nem akart elszakadni, és mivel az edzői pálya távol áll tőle, őt éve lépett a játékvezetők táborába.

– Régen gyakran kritizáltam a bírót, játékostként a heves vérmérsékletűek közé tartoztam. Kíváncsi voltam,

milyen a másik oldalról. Ahogy mondani szokás: rablóból lesz a pandúr... Aztán rádöbbentem, hogy nem is olyan könnyű levezetni egy meccset. A megyei első osztályban a Záhony–Tiszavasvári mérkőzésen mutatkoztam be. Manapság is játszom, barátokkal focizunk a városi kispályás-bajnokságban. A civil életben vállalkozóként dolgozom, nemrég nyitottam egy kandallóboltozt, a beépítés és a burkolás is a profilom. Mivel elfoglalt vagyok, általában fürdetésre érek haza, akkor tudok együtt lenni a kis Bendegúzzal és a feleségemmel. Nálam a család a legfontosabb!

■ A Piros Lap utbói kiadásá ta L. Tth Lajos a Bashkimi Kumanovo (macedn)-Limorad Zepce (bosnyák) UEFA-kupa selejtezőn jrt. A gl nllkli döntetlennel végződtt skopjei mérkőzés alkalmával közölt fotn a másik asszisztens, Tompos Zoltán, a román ellenőr Adrian Porumboiu, a játékvezető Sipi Csaba és a tartalékjátékvezető Fábri Mihály szerepel.

Lengváry József-díj: Sípos László

A feltörekvő tehetségek elismeréseként alapított anno díjat Lengváry József. Idén a 25 éves tarpai Sípos László a kedvezményezett, aki – egybehangozó ellenőri vélemények alapján – szép jövő előtt áll.

– Miután nem éreztem már elég motivációt játékosként a helyi csapatban, két éve játékvezetőnek álltam. Májusban a Nyírcsaholy–Nábrád meccsen mutatkoztam be a megyei másodosztályban vezetőbíróként. Fialat vagyok, nem engedhetem meg magamnak, hogy lazáljak, nagyon oda kell figyelnem a futóteljesítményemre is. Minél tovább, minél magasabb szinten szeretnék bíraskodni, amíg csak lehet.

Sípos László a Nyiregyházi Főiskola gazdálkodási szakán végzett, másoddiplomája folyamatban van: a Debreceni Egyetem közgazdasági szakára jár levelező hallgatóként. Hétköznapi munkaként kistérségi megbízotti feladatokat lát el, illetve családi vállalkozásban dolgozik. Hét végén pedig a futballpályán igyekszik helyt állni. Nem éppen takaréklángon ég...

Játékosok, vezetők a játékvezetőkről

■ **Bardi Attila** idestova hét esztendeje játékos-edzőként irányítja a megyei első osztályban a gyulaházi együtttest, amely jelenleg az utolsó előtti helyen posztol a bajnokságban. Testvére, Bardi Béla a település polgármestere, az egyesület elnöke, mi több, a megyei labdarúgó szövetség alelnöke: – Nekünk semmi előnyünk nem származik abból, hogy Béci fontos szerepet töltsön a szövetségnél, sőt... Néha úgy érzem, hogy ez egy szerencsétlen dolog, és nekünk hátrányunk származik belőle. Vannak ugyanis olyan csapatok, ahol egyszerűen esélyünk sincs a pontszerzésre. Egyes játékvezetők mindenáron meg akarják mutatni, hogy mi más bánásmódot érdemelünk. Az összképhez hozzátartozik, hogy ellenpélda is van, több alkalommal kellemes meglepetésben volt részünk. A küldés láttán rosszra számítottunk, de a pályán korrekt hozzáállással találkoztunk. Amióta a csapat játékos-edzője vagyok, Gyulaházán egyszer sem bántották a bírókat tettelesen, ami bizonyítja, hogy nagyon odafigyelünk a rendezésre. Persze előfordult, hogy a rendezők is felhúzták magukat egy-egy ítéleten, aztán lehiggadtak, és túlléptek a vélt vagy valós sérelmeken.

■ **Németh Károly** az NB III Tiszacsoportjában évek óta meghatározó csapatnak számító Ibrányi edzője, a Borsik Akadémia megyei instruktora: – Alapvetően jó viszonyban vagyok a játékvezetőkkel, senkivel sem állok haragban. Tudom, hogy nehéz a dolguk, megpróbálok átérzeni a helyzetüket. A megyei pályákon olykor felforrósodott hangulatban kell helyt állniuk. A társadalmi feszültség gyakorta lecsapódik a futball területén. Sok fiatal, lelkes játékvezető bontogatja a szárnyait, ezt a tendenciát jónak tartom. Az a meglátásom: közülük többen is annyira koncentrálnak a játékra, hogy tapasztalatlanságuk miatt késve veszik figyelembe az asszisztensek jelzéseit. Saját maguk

■ Németh Károly (sapkában) sosem lenne játékvezető.

akarnak mindent eldönteni, felvállalják a felelősséget. Az a javaslatom, hogy figyeljék a játékosok reakcióit, hiszen számtalanszor előfordul, hogy takarásban vannak, és nem láthatják a történéseket. Őrülök, hogy több volt futballistát (mint például Vitkait és Homonnait) látok viszont játékvezetőként. Én semmiképpen sem csinálnám, éppen ezért tiszteltem a bírókat az elhivatottságuk miatt.

■ **Földesi Károly** Borsod-Abaúj-Zemplén megyéből igazolt Szabolcs-Szatmár-Beregbe, a Nagyhalász megyei első osztályú csapatának edzőjeként másképpen lát rá a játékvezetői karra: – Óhatatlanul is összehasonlítom a két megye „sporijait”. Szabolcsban agresszívvább a játéktípus, és ehhez jobban alkalmazkodnak a bírók. Nekem nincs gondom velük, hiszen abból indulok ki, hogy mindannyiunkban benne van a tévedés lehetősége. Ha hibát észlelek, nem tételezem fel a szándékosságát. Régebben hevesebb volt a vérmérsékletem, de azóta már lehiggadtam, megfogadtam, hogy nem foglalkozom a játékvezetéssel. Nem a külső körülményekben keresem az okot, ami-
kor veszünk, nagy emberi erény-

nek tartom az önkritikát. Én csak abból az élményanyagból tudok kiindulni, amit nagyhalászi edzőként szereztem össze. Ritkábban találkozom húsz-harminc éves játékvezetőkkel, az idősebbek pedig rutinnal próbáltak vezetni a meccseinken.

■ **Fecsku István** utóbb az Ófehértó megyei másodosztályú együttes játékvezetőjeként tevékenykedett. Az egy híján harminc éves igazolt játékos 44 esztendősen, 125 NB I-es meccsel a háta mögött is csupaszív sportemberként teszi a dolgát: – A játékvezető a futballpálya tartozéka, akinek óriási a felelőssége. Nincs velük konfliktusom, én úgy fogom fel, hogy a játékos is tévedhet. Edzőként azt kérem mindig az öltözőben, hogy a bírókkal ne foglalkozzanak, ők is tudásuk legjavát nyújtva igyekeznek teljesíteni. Más kérdés, hogy kinél hol van a teljesítőképesség felső határa. Arra kellene törekedni, hogy egységesen vezessenek, tartsák be a szabályokat. A mezhúzásért adjon sárga lapot, ne mérlegeljen! Ami a szabályban szerepel, azt alkalmazza, ne adjon hozzá, ne vegyen el belőle, és engedje a folyamatos, férfias játékot.

Kerecsi Antal: nagy játékvezető Kiskállóból

Kerecsi Antal Nagyállóban született 1954-ben, ott él azóta is, de valójában kiskállóinak vallja magát, ezer szállal kötődik a település azon részéhez. Ötvenegy esztendősen is fiatalos lendülettel járja a futballpályákat, lelkesedéséből, elhivatottságából, szakmai alázatából bárki erőre meríthet.

– Idestova harminchárom esztendeje tettem le a játékvezetői vizsgát, azóta megszakítás nélkül, hétről hétre vezetem a különböző szintű meccseket – közölte a jelenkori megyei labdarúgó-játékvezetői kar egyik legrutinosabbja. – Szakmai példaképem a mindenki előtt nagyrabecsült, mégis sokkal által elfeledett Gál „Lzsák” Pista bácsi, aki már régen nem él közöttünk. A futball az egész életemet végig kísérte,

talán csak a családomat szeretem úgy, mint a játékvezetést. Örömmel szolgál, hogy megszámlálhatatlan rangadó vezettem eddig, és vezetek manapság is.

■ **Szóba került, hogy miért nem bíraskodott még magasabb szinten.**

– Rajtam kívül álló okok miatt nem lehettem országos kerettag, ami nagyon bántott akkoriban, de azóta beletörődtem a megváltoztathatatlanba. Jóleső érzéssel gondolok vissza, hogy volt egy Kerecsi, Adorján, Nagy S. kállói hármas, ebben a felállásban közel 25 éven keresztül működöttünk együtt, és ez a hosszú időszak mély nyomot hagyott bennem. Azt kívánom, hogy sok ilyen hármasa legyen a megyének!

– Számomra nagy boldogságot jelent, hogy egy több mint száz fős családban lehetek még ma is,

ahol „sajnos” már sokan Tóni bácsinak szólítanak. Külön öröm, hogy a fiatal tehetségek jónéven veszik, ha velem működhetnek együtt. Még egy céloom van a játékvezetés terén: azt az óriási tapasztalatot, ami a 33 év alatt szereztem, át tudjam adni nekik. Ars poeticám: „Mindig mi legyünk a csapatokért és a közönségért, nem ők miértünk”. Ebben a néhez világban ez még inkább igaz kell, hogy legyen, mint régen...

LAPZÁRTAKOR ÉRKEZET

■ **A nyírturai Szabó Zoltán** december 3-án önként búcsúzott az országos kerettől. Pályafutása 95. NB I-es meccsén, a Debrecen-Honvéd találkozón asszisztált, ahol Győri László, az MLSZ JT elnöksége nevében kupát nyújtott át számára.

Női világbajnoki selejtezőkön asszisztált

Az ibrányi Kulcsár Judit második esztendeje tagja a FIFA női asszisztensi keretnek. Tömören elmondta, hogy milyen élmények érték az elmúlt hónapokban:

– Az őszi szezon alatt három nemzetközi küldést kaptam, és úgy érzem, sikeres évet zárhattam. Kazahsztánban, ahol Szlovákia volt a vendég, női világbajnoki selejtezőn partjeleztem, majd női UEFA-kupa negyeddöntőn vettünk részt Izlandon, ott a helyi bajnok játszott a német első helyezett ellen, végül pedig a Szerbia-Montenegro-Ukrajna női vb-selejtezőt vezettük. Mindegyik országnak, az ott élő embereknek megvan a maga sajátosságuk, életvitelük. Azalatt a kis idő alatt, amíg egy-egy országban tartózkodunk, bepillantást nyerhetünk az életükbe, és ez még felejthetlenebbé teszi a külföldi működéseket. A kép Izlandon készült, ahol útban a repülőtérrel a szálloda

felé megnéztük Izland egyik fő nevezettségét, a „Blue Lagoon”-t, amelynek iszapja különösen gyógyító hatású, és ezért közkedvelt úticélja külföldi turistáknak.

■ Kulcsár Judit az izlandi Blue Lagoon elterében

A „kézilabdárúgó” játékvezető

Különleges sporinak számít a Mátészalkán élő, vízvezetékyszerelőként tevékenykedő, 48 esztendő **Kertész Árpád**. Huszonhét éve tette le a labdarúgó-játékvezetői vizsgát, két évvel később pedig kézilabda-bíróként is letette a névjegyét. Azóta párhuzamosan próbálja megoldani az aktuális feladatokat.

– Kézilabdában tizenkilenc éve NB-s játékvezető vagyok, mostanában Tömöri Györggyel alkotunk párt, aki hozzám hasonlóan futballbíró is. Szabad, vagyis sportmentes hét végém jóformán nincs, hiszen mindig kapok küldést. A kézilabda-küldések túlnyomó része szombatokra vonatkozik, vasárnapként pedig a megyei harmadosztályú labdarúgó-bajnokságban vezetek, ősszel beugróként többször voltam a megyei másodosztályban is.

■ **Kínálja magát a kérdés: hogyan lehet összehangolni, hogy egyik nap a kézilabda, másik nap pedig a labdarúgó-szabályoknak szerez érvényt?**

– Egész egyszerűen tisztában kell lenni az adott sportág szabályaival, és akkor nem lehet különösebb gond. Az viszont kétségtelen, hogy a futballpályákon tüzebbek a meccsek, ott más a hozzáállás, kevésbé toleránsak a vezetők és a szurkolók, mint a kézilabdában.

Közel százan alkotják a megyei harmad- és negyedosztályú keretet, amelyet a megyei JB részéről dr. Bendik Tamás és Kiss Lajos fog össze, csoportvezetőként pedig dr. Maródi Gyula, Tóth József, Kiss Barnabás, Máté József és Balla Ferenc teszik a gördülő munkáért.

Előtérben a hátszág

A megyei JB elnöksége különdíjal illette Vágner Lászlót, Kertész Árpádot és Bíró Jánost. Tavasszal a mátészalkai Kópis Jánosnak volt búcsúmeccse, ősszel Petróczki

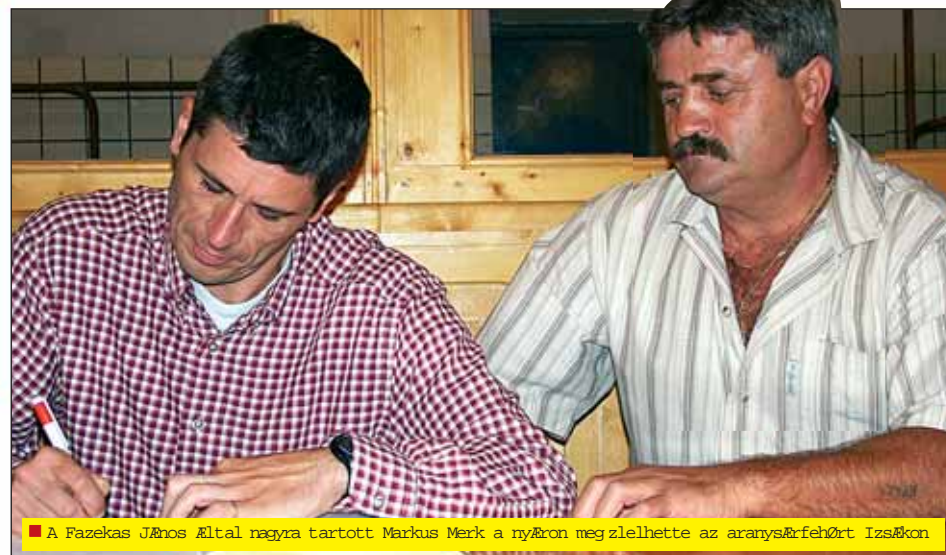
György és Pelyák János fejezte be a játékvezetői pályafutását. A listában szereplők közül öten (Czvik, Muszka, Paulik, Pusztai, Rácz) csak tavasszal működtek, ősszel nem.

Aranyos Tibor, Tiszabercel
Ádám Miklós, Nagyvársány
Antal Lajos, Záhony
Baji László, Kálmánháza
Bíró Gusztáv, Tyukod
Bíró János, Nyírtass
Bíró Zoltán, Gyúgye
Borkó András, Nyírtass
Böszörményi János, Mátészalka
Burik Róbert, Nyíregyháza
Büczkó József, Méhtelek
Czítai János, Nyíregyháza
Czvik László, Mátészalka
Cserpák János, Gávavencsellő
Csonka József, Aranyosapáti
Daniló László, Tiszabecs
Dobos István, Füleld
Fábián István, Nyírbátor
Földi Gábor, Záhony
Gáthi Pál, Szamoskér
Gyimesi Pál, Kiszvárd
Győri Beáta, Záhony
Győri József, Záhony

Horváth György, Záhony
Horváth Lajos, Gégény
Jármy Tamás, Nyíradony
Kádár István, Mátészalka
Károly József, Kiszvárd
Kelemen József, Szatmárcseke
Kertész Árpád, Mátészalka
Kis Attila, Nyírtelek
Kiss Dezsó, Fehérgyarmat
Kiss János, Ökörítőfűlpös
Kiss József, Nyíregyháza
Kiss Mihály, Kiszvárd
Kis Zoltán, Nyírszőlős
Király Gábor, Kiszvárd
Koi Balázs, Pap
Kovács István, Kiszvárd
Krepcsik Sándor, Nyírtelek
Lakatos Sándor, Nyírgyulaj
Lippai Tamás, Tuzsér
Major Olivér, Tiszadob
Marinka Gábor, Nyíregyháza
Máté István, Nyírtura
Máté Zoltán, Encsencs
Márton László, Füleld

Molnár István, Csaholc
Molnár János, Tuzsér
Muszka László, Nyírszőlős
Nagy Gábor, Nyíregyháza
Nagy János, Buj
Nagy Sándor, Nagyálló
Nemcsik József, Nyíregyháza
Németh Tibor, Nyírbátor
Oláh Gusztáv, Mátészalka
Oláh Zoltán, Kiszvárd
Orosz Tibor, Mátészalka
Pálfi József, Hodász
Papp Ferenc, Mátészalka
Papp Miklós, Csengersima
Paragh László, Aranyosapáti
Paulik Zoltán, Nyíregyháza
Pelyák János, Nyírbátor
Pető Zsolt, Beregsurány
Petróczki György, Nyírbátor
Pusztai Zoltán, Nyíregyháza
Rácz Sándor, Pátroha
Rákóczi János, Szamostatárfalva
Rézműves Elemér, Nyírkáta
Róza Sándor, Nyírtelek

Sajtos András, Mándok
Samu Ferenc, Döge
Sárközi János, Vásárosnamény
Simon Tibor, Mátészalka
Sítku István, Nyíregyháza
Szabó József, Tyukod
Szesztai Ferenc, Szabolcsbáka
Sztarasza Tamás, Mátészalka
Szűcs Tibor, Mátészalka
Takács Károly, Nyíregyháza
Tamás Ferenc, Gégény
Tordai Miklós, Kiszvárd
Tóth István, Nyírbátor
Tukacs László, Fehérgyarmat
Vágner László, Nyíregyháza
Vámos Péter, Szabolcsveresmart
Ványi András, Nyírcsászári
Varga József, Nyíregyháza
Varga Zoltán, Fehérgyarmat
Véghelyi Zoltán, Nyíregyháza
Vida Miklós, Nyírkársz

■ A Fazekas János által nagyra tartott Markus Merk a nyáron megzsellette az aranyárfelhőt Izsákon.

Az izsáki sárfehértől a Karib-tenger kékjéig

Fazekas János számára Izsák a világ közepe. Aki ismeri, jól tudja, hogy „Fazék” nagykanállal habzsolja az életet, amire jól csúszik például a sárfehér. Ugyanis borokat termel, palackoz és forgalmaz, a kiváló nedűk mellett pedig leginkább a labdarúgás édesíti meg a mindennapjait. A focival kel és fekszik, figyel a sportág összes jelentős rezdülésére.

– Az NB III-as kiskőrösi csapatban játszottam, majd miután megváltam, Izsákra költöztem, és a megyei első osztályban folytattam. Pontosan húsz esztendeje tettem le a játékvezetői vizsgát, aztán évente léptem feljebb a ranglétrán: 1986-ban a megyei első osztályban, 87-ben az NB III-ban mutatkoztam be, 88-ban kerültem az országos keretbe, 90-ben pedig az élvonalban debütáltam, a Békéscsaba-Debrecen meccset vezettem először – idézte fel pályafutása főbb állomásait Fazekas János, az országos labdarúgó játékvezetői ellenőri keretének és az MLSZ JT utánpótlás- és szervezési bizottságának tag-

ja. Hosszasan tudna mesélni az élményeiről, hiszen a hazai sztorikon kívül sok külföldi utat szokott felidézni. – Tíz évig játszottam a magyar játékvezetői válogatottban, idén pedig delegációvezetőként tartottam a társasággal a németországi tizenhat csapatos tornára, ahol a második helyet szereztük meg. Emlékezetes a moszkvai Szpartak-AEK Athen UEFA-kupa mérkőzés, ahol Hartmann Lajosnak segitettem. Három hétig bíraskodhattam a Karib-tengeri kupán Martinique szigetén, ahol a magyar női válogatottal tartózkodtam. Magánemberként jelen lehettem a 94-es vébé döntőjén Los Angelesben, ahol az első sorban ülve nézhettem barátom, Puhl Sándor játékvezetését. Jártam Münchenben az általa vezetett Dortmund-Juventus BEK-döntőn, és ott voltam a búcsúmeccsén, az olasz-angol barátságos találkozón. Izsáki létemre jó a kapcsolatom a városban élő Bozóky Imrével, az MLSZ elnökével, akivel sokat működtünk együtt játékvezetőként, kellemes emlékeket őrzök erről az időszakról.

Óriási élményanyag gyűlt fel bennem, jóleső érzés olykor visz-

NÉVJEGY

Fazekas János

Országos labdarúgó-játékvezetői ellenőr, az MLSZ JT utánpótlás- és szervezési bizottságának tagja, a Bács-Kiskun megyei LSZ JT elnök-helyettese

Játékvezetői vizsga éve: 1985

Élvonalbeli bemutatkozása: 1990, Békéscsaba–Debrecen

Játékvezetői pályafutásának befejezése: 1996

Nyolc esztendeje az országos ellenőri keret tagja

száidézni az átélt történeteket. Sokat kaptam a játékvezetéstől, és a magam módján igyekszem adni is. Az utánpótlás bizottságban eltöltött évek alatt Győri tanár úr szárnyai alatt számtalan tehetséggel találkoztam, akik közül azóta már többen az országos keretben erősítik (ilyen például Fábián Mihály és Vad István). Túlzás nélkül állíthatom: nálam a játékvezetés körül forog a világ, a foci tölti be az életemet.